قد نزل من سمآء الفضل لعبد الّذی سمّی فی ملکوت السّداد بالجواد و کذلک کان الفضل من قلم العدل مرقوماً

هو الحبیب المحزون

ذکر اسم ربّک عبده جواد الّذی آمن و هدی و استقرّ علی الامر فی یوم الّذی زلّت فیه اقدام العارفین و کفروا باللّه ربّهم و ربّ الآخرة و الاولی ان استمع ما یوحی الیک عن شطر نیّر الآفاق لیجذبک نفحات الوحی الی مکمن الاشتیاق و یقرّبک الی الوثاق مقرّ ربّک البهیّ الابهی و لقد منّا علیک مرّة بعد مرّة ثمّ مرّة اخری بعد اولی تاللّه انّ فضل ربّک علیک لا یدرک و لا یحصی و یعجز عنه اقلام السّموات و الارض ثمّ افئدة اولی النّهی اذاً نقصّ علیک من قصص الّذینهم عبدوا الاصنام لئلّا یحزنک حجبات النّاس و اعراضهم عن جمال ربّک العلیّ الاعلی لتستریح فی نفسک و تفرح فی ذاتک و تشهد الّذینهم اعرضوا عن جمالی لاعباً بالرّماد و غافلاً عن الّذی اشرقت بنور وجهه سموات العلی الی ان ینتهی الی تحت الثّری فاعلم بانّ الّذینهم اتّخذوا الاصنام لانفسهم ولیّاً من دون اللّه اولئک یستدلّون بانّ هؤلآء مظاهر الامر بیننا و لو قیل بایّ دلیل تقولون یقولون انّا وجدنا فی کتبنا هذا لذا اتّبعناهم و کانوا ممّن ضلّ عن السّبیل ثمّ طغی اولئک ما منعهم عن سبل التّوحید الّا التّقلید کما تسمع یومئذ من ملأ البیان بحیث لو قیل لهم بایّ جهة اعرضتم عن جمال المعبود یقولون انّا وجدنا فی کتبنا ذکراً و اتّبعنا الذّکری بعد الّذی ما عرفوا من الکتاب حرفاً و ما اطّلعوا باصل الامر و مبدئه و انّا سترناه لحکمة من لدنّا و لا یعلمه الّا من دخل منظر الاکبر و کان ممّن شهد و رأی و انّا لو نکشف السّتر عن وجه الامر لیطّلعون بما هو المستور ولکن سترنا الی ان یکشفه اللّه بالحقّ و انّه ولیّ کلّ من صبر و اتّقی و یومئذ تجد اکثر من علی الارض یعبدون الاصنام و یفرحون بها هل بذلک نقص من اللّه ربّک من ذرّ لا فونفسی البهیّ الابهی و هؤلآء مع کثرتهم لن یذکر اسمآئهم عند ربّک کانّهم ما خلقوا علی وجه الارض کذلک فاعرف امر الّذینهم کفروا باللّه فی تلک الایّام و کانوا ممّن اتّبع النّفس و الهوی دع ذکر هؤلآء ثمّ اصعد الی سدرة المنتهی لتسمع نغمات الاحلی فی جنّة المأوی و لیقدّس نفسک عن اشارات الادنی و یبلغک الی مقرّ القصوی قل یا قوم افتمارونا علی ما شهدنا من آیات ربّنا الکبری تاللّه ما زاغ بصر الحدید عمّا رأی من منظر الاعلی و انّه لهو الّذی استقرّ علی العرش ثمّ استوی و ینزل فی کلّ حین من سمآء الفضل ما لا یعادل بحرف منه کلّما خلق فی مداین البقآء و یا قوم ما نطق الرّوح عن الهوی بل بما یوحی الیه عن جهة عرش ذاته الی نفسه المقدّس الازکی قل یا قوم اتمنعون الشّمس عن الضّیآء او البحر عن الامواج او الشّجرة القدس عن الاثمار تاللّه انتم لن تستطیعن بذلک ولو یتّبعکم کلّ الاشیآء عمّا یشهد و یری کذلک نزّلنا الیک ما تقرّ به عینیک و یقلبک الی شطر اللّه ربّک و تکون هادیاً لمن ضلّ و غوی و الرّحمة الّتی تخرج من رضوان البقآء علیک یا اهل البهآء و علی الّذین تمسّکوا باغصان هذه السّدرة المقدّس القصوی

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۳ آوریل ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر